

Primer Centenari de la Renaixença Catalana

Commemorem

Als cent anys de la renaixença catalana si no ho commemoréssim amb tot esplendor i no deixéssim expressar al nostre cor tot aquell sentiment patriòtic que per la nostra bella parla sent; si avui deixéssim de retre homenatge a tots aquells catalans que amb aquella expressió que amalgama tots els nostres sentits, enlairaren el nom de la nostra Pàtria, no tindríem dret a dir-nos fills de Catalunya, ja que si ens passés en oblit, mancaríem al nostre deure i als nostres principis patris.

Si el centenari del renaixement català, ens hagués sorprès en aquell temps que Catalunya era humiliada i la nostra pròpia llengua era ultratjada sense consciència, fins a l'extrem de veure's escarnida per aquells que invadits d'ignorància es deixaven portar per l'odi contra totes aquelles costums que ens són tan sagrades, hauríem també commemorat amb el mateix entusiasme, amb la mateixa emoció que avui, però junt amb aquest sentit espiritual de pàtria hi hauria anat enllaçat també aquell esperit de lluita, aquell mot de llibertat tan noble i tan sentimental que no hauríem deixat d'exclamar. Però per glòria de Catalunya commemorem el seu renaixement quan ja és reconeguda la seva personalitat i és respectada la seva llengua pròpia.

Amb quina emoció, doncs, recordem la memòria de tots aquells catalans que no deixant de sentir l'amor per sa pàtria han passat tantes angoixes, han arribat fins al sacrifici pel que nosaltres avui veiem pels nostres propis ulls la llibertat del nostre poble i el respecte per la nostra parla.

Commemorem, doncs, el nostre renaixement amb el pit ben obert perquè d'ell puguin sortir tots aquells batecs que s'encarnen amb el nostre esperit de patriotes.

Commemorem i fem sentir el nostre patriotisme i fem que també els sentint tots aquells que essent fills de Catalunya, no senten en el fons de la seva ànima el que tindren de sentir en els moments que Catalunya commemora el seu renaixement.

SANS

Oda a la Pàtria

Adéu-siau, turons, per sempre adéu-siau,
o serres desiguals que allí en la pàtria mia,
dels núvols e del cel de lluny us distingia,
per lo repòs etern, per lo color més blau.

Adéu, tu, vell Montseny, que des ton alt palau,
com guarda vigilant cobert de boira e neu,
guaïtes per un forat la tomba del jueu,
e al mig del mar immens la mallorquina nau.

Jo ton superbe front coneixia llavors,
com conèixer pogués lo front de mos parents;
coneixia també lo so de tos torrents,
com la veu de ma mare o de mon fill los plors.
Mes, arrencat després per fats perseguidors,
ja no conec ni sent com en millors vegades;
així d'arbre migrat a terres apartades,
son gust perden los fruits e son perfum les flors.

¿Què val que m'haja tret una enganyosa sort
a veure de més prop les torres de Castella,
si el cant del trobador no sent la mia orella,
ni desperta en mon pit un generós record?
En va a mon dolç país en ales jo em transport,
e veig del Llobregat la platja serpentina,
que, fora de cantar en llengua llemosina,
no em queda més plaer, no tinc altre conhort.

Plau-me encara parlar la llengua d'aquells savis,
que ompliren l'univers de llurs costums e lleis,
la llengua d'aquells forts que acataren los reis,
defengueren llurs drets, venjaren llurs agravis.
¡Muiria, muiria l'ingrat que, al sonar en sos llavis
per estranya regió l'accent natiu, no plora,
que, al pensar en ses llars, no es consum ni s'enyora,
ni cull del mur sagrat la lira dels seus avis!

En llemosí sonà lo meu primer vagit,
quan del mugró matern la dolça llet bevia;
en llemosí al Senyor pregava cada dia,
e càntics llemosins somiava cada nit.
Si, quan me trobo sol, parl amb mon esperit,
en llemosí li parl, que llengua altra no sent,
e ma boca llavors no sap mentir ni ment,
puix surten mes raons del centre de mon pit.

Ix, doncs, per expressar l'afecte més sagrat
que pugua d'home en cor gravar la mà del cel,
o llengua a mos sentits més dolça que la mel,
que em tornes les virtuts de ma innocent edat.
Ix, e crida pel món que mai mon cor ingrat
cessarà de cantar de mon patró la glòria;
e passia per ta veu son nom e sa memòria
als propis, als estrans, a la prosperitat.

Bonaventura C. Aribau

La nostra llengua

Tots els catalans, d'una manera que es pot dir absoluta, parlen el català en les seves relacions recíproques. I al formular els seus pensaments i els seus càlculs, ho fan també en català.

Però una gran massa, potser la majoria, d'aquests catalans, quan efectuen aquelles relacions recíproques per escrit, usen el castellà. I quan volen anotar aquells seus pensaments i aquells seus càlculs, utilitzen també el castellà.

A què és degut això? Perquè uns mateixos actes que fets de viva veu són invariablement efectuats en català, quan es tracta d'escriure's són fets en castellà?

Fóra injust acusar d'anti-catalans, d'enemics de les coses catalanes, als individus que integren aquesta gran massa que es condueix així: salvant algunes excepcions, trobaríem que en el fons són tant o quasi tan catalans i catalanistes com els demés. Potser algú gosaria titllar-los d'inconscients i és possible que fins a cert punt, no anés del tot equivocac. Però a part de la inèrcia d'una costum instaurada des de petits, en això de parlar en català i escriure en castellà, hi ha l'altre factor, el decisiu, de desconèixer l'ortografia de la nostra llengua. Podem estar segurs que de tots aquells que dominen ortogràficament el català són moltíssims pocs els que anoten els seus pensaments en llengua castellana, o que a l'escriure a un amic, tan català com ells li usin llengua altra que amb la que s'hi entenen quan hi parlen. I podem estar igualment convençuts que si tots aquests catalans que escriuen avui en castellà dominéssim l'ortografia de la nostra llengua, no recorrien més a la llengua de Castella. Per això que tota propaganda que es faci en pro de la nostra parla per tal de que s'usi en tots els actes entre catalans, tindria d'anar acompanyada de la realització d'una sèrie d'iniciatives susceptibles a facilitar i d'incitar constantment a l'estudi de l'ortografia catalana a totes aquelles generacions que no havent tingut la sort que els fos ensenyada a l'escola, puguin paulatinament anar-la aprenent. Pe-

rò precisa també que aquesta gran massa que per desconeixença del català escriu en una altra llengua, mostri una predisposició pràctica per a l'estudi, uneixi l'acció a la voluntat d'aprendre'l, acostumant se, per exemple, a anotar en català les seves coses íntimes i particulars, escrivint-hi als amics i familiars malgrat l'ortografia imperfecta, perquè si no s'estableix l'hàbit d'escriure en català, és impossible arribar mai a dominar-lo completament.

El domini del nostre idioma és avui necessari. No hi ha arguments per a oposar-s'hi, ni els propis internacionalistes els sabrien retreure. Hom podrà estar convençut — com jo mateix — de la gran eficàcia espiritual i material que seria posseir una sola llengua universal, però ningú opinarà contra, avui per avui, de la conveniència de l'estudi de la pròpia llengua. Adhuc des d'un punt de vista internacionalista fóra després de tot un progrés ben insignificant immolar una llengua per a adoptar, al fin i al cap, l'idioma d'un altre poble. És factible que els pobles s'esforcin, fita la vista en un ideal superior, a adoptar un idioma internacional, que fos de tots perquè no fos exclusiu de ningú; però mai es resignaran — mentre tinguin prou vitalitat per a resistir-se — a renunciar a la llengua pròpia per a adaptar la d'un altre poble. Si l'idioma universal tingués d'obtenir-se així, hi hauria al món Babel per a segles.

Es doncs vergonyós no conèixer la pròpia llengua i és una necessitat i un deure l'estudiar-la, sense detriment de posar a l'alt lloc que li pertoca a un possible idioma internacional.

EDACREM

Un segle

Com el trist pagès que a causa de la mala anyada es veu obligat a l'hora de la collita a seguir els camps despulats i acontentar-se en quatre espigues esbarriades entremig del rostoll, així em trobo jo al començar aquest article.

La meua pobra ploma esquerpa als sentiments que voldria expressar, no sabrà plasmar amb la justesa deguda, el que el cor sent en celebrar aquesta festa, cim del nostre ressorgiment patri.

Ah! si no fos que la nostra terra dona tant de sí! Si no fos que aquí la llevor fins grilla en les esquerdes del més apretat penyal no tindria avui la gosadia d'adherir-me a vosaltres reusencs, per mitjà

d'aquestes pàgines i fer-vos sentir la importància cabdal de la festa que avui celebrem.

El dia d'avui és un dia de catalana expansió i de franc entusiasme en el que amb harmonioses aplecs vindrem a ajuntar-nos per retre homenatge a aquell home que és digué Bonaventura Carles Aribau, el gloriós poeta que d'un sol vol i d'una sola composició tan alt posà el nom de la nostra parla.

Cent anys fa que les seves estrofes foren el punt de partida de tot el nostre retrobament nacional. Elles foren el far guidor que havia d'il·luminar totes les contrades de la nostra terra despertant-la de la letargia i inconsciència en què havia romàs durant llargues anyades. Avui Catalunya al commemorar el seu centenari té ja la seva llengua que tan vexada s'havia vist incorporada en el seu lloc d'honor i junt amb ella recuperats bona part dels nostres drets.

Des de la poesia, "A ma Pàtria" fins els nostres dies ha flamejat sempre en l'esperit dels catalans el sagrat amor per la nostra llengua i avui podem dir-ho ben alt i amb lègitim orgull, que dels pobles que per virtut d'una llei històrica perderen la seva nacionalitat, Catalunya ha estat la que més prompte es desvetllà al crit de renaixença. I la història ens demostra també que l'ànima de Catalunya no ha perdut mai el camí ni s'ha aturat en l'evolució del seu ideal.

La literatura que és una de les múltiples disciplines de la Catalunya renascuda, troba els seus continuadors amb en Milà i Fontanals, Rubió d'Ors, A. de Bofarull, Marian Aguiló, Víctor Balaguer, Angel Guimerà, Ignasi Iglésies, i altres i altres patriotes que vesant-hi el torrent de la llengua popular, conjuntament ajudaren a complementar l'obra que començà l'eximí poeta.

Ara manca que seguim ben recte el camí que ens han traçat els nostres antecessors, siguem fermes defensors de la idea catalana, la nostra posició en règim d'autonomia és de catalanització integral, segellem tots els nostres actes amb aquell grau de catalanitat que és el que ens ha de portar vers les rutes definitives.

No ens deixem portar, però, per fogoses impaciències ni enlluernar per els focs follets de brillants utòpics, estudiem i pulim la nostra llengua, en l'ensenyança i en les nostres obres recordem-nos, on escrivim i per a qui escrivim siguem catalans si volem veure al nostre poble al lloc que li pertoca.

D'Aribau a Micià han estat moltes les víctimes immolades en holocaust de la nostra idea, tots ells han ajudat a augmentar els sòlids fonaments de l'edifici nacional que fa un segle s'està construint.

Arribarem a bastir-lo durant aquest nou segle que ara comença?

Això depèn de nosaltres, procurem ésser catalans cent per cent, sapiguem enlairar el nostre esperit a totes les plenituds possibles, i si així ho fem no ho dubteu que les nostres actuacions seran el clou del programa triomfal de les múltiples victòries que es poden i es deuen obtenir per Catalunya.

JOSEP MASDEU

Reconquesta

Examinar l'estat d'ànima de Bonaventura Carles Aribau en el moment en què va escriure l'Oda a la Pàtria que l'havia d'immortalitzar, és tenir esment de l'estat d'ànima del poble català en aquelles anyades del vuit cents.

Evidentment, Aribau, era l'home vençut d'esperit; curt de visió en els destins dels pobles. Havia abandonat la pròpia cultura i la pròpia parla per a agafar la d'un altre poble, vencedor en armes, i que creia haver vençut també en les de l'esperit.

Aribau, pot dir-se que ja no n'era de català, com així mateix succeïa amb totes les classes privilegiades dels començaments del vuit-cents, que per manca de suficient sentiment patriòtic i enduts per la pròpia baixesa espiritual havien bandejat la llengua mare per a utilitzar aquella que els invasors importaren.

Cal remarcar aquest fet per a aclarir bé el que fou Catalunya, principalment en les seves classes altes, en l'època del pre-renaixement.

Però, claudicat i tot, Aribau en un moment de sentimentalisme i donant esplai al seu cor que es resistia a abandonar el record de la Pàtria caiguda escrigué l'Oda, que per a ell, en la seva lluita entre el cor i l'enteniment, representà la derrota definitiva dels sentiments patriis, i que en canvi havia de servir de pedra de toc per al Renaixement català.

Mentre veiem a Aribau entregat totalment a la llengua castellana, el fibló sentimental que ell havia clavat a l'ànima dels catalans, es converteix amb llevor que fecundà les noves generacions, les quals abrandades cada dia més, anaven expandint la llevorada fins arribar als nostres temps per a recollir la collita.

I és que el secret de la supervivència dels pobles està en la classe nomenada baixa; rau en tota aquella gent humil del camp, de la muntanya i de les viles que serven el sentiment patri tancat en el seu pit com un sagrari, i conserven per damunt de tots els atzars adversos, els costums, l'ànima i la parla pròpia. Aquest és el vertader triomf patriòtic de Catalunya.

Solament ha calgut que vinguessin els poetes, els literats i els polítics de bona fe per a que el poble català sodollant d'optimisme i sentiment patriòtic, obrís el seu pit i s'entregués a la més fervent de les reconquestes nacionals.

Aquest és el moment actual, després de cent anys d'haver-se iniciat el renaixement, moment d'importància cabdal pel triomf total de les idealitats patriòtiques i que podem mirar amb optimisme com a no molt llunyanes.

Estem segurs del triomf de la nostra causa precisament perquè les arrels del sentiment patri s'han filtrat en l'esperit de la joventut, de tota aquesta massa de joventut treballadora que és l'orgull i esperança de Catalunya. Perquè Catalunya serà ella, sempre que els seus suports siguin les masses obreres, i els seus gladiadors, les joventuts obreres.

Mentre Catalunya sigui menada per mans d'homes fonament esquerrans i sincers, Catalunya té el camí del seu esdevenidor obert, i com que això avui és una palpable realitat, enduts pel nostre entusiasme, tenim davant la visió de la Catalunya de demà. La gran Catalunya dels nostres avant-passats, lliure i oberta a totes les idealitats polítiques i socials del món.

SAM

D'un segle ençà

La Renaixença Catalana, ha estat un dels capítols més importants de la nostra terra.

Els grans patriotes d'aquells temps, llavors amb la seva gesta, sembraren al camp català una llevor que amb gran amor i amb gran sollicitud fou cuidada i que ha donat un gros rendiment.

El sentiment catalanista que estava malmès d'ençà de les desfetes davant les hosts del Berwick—1714!—es redreçà, prengué nova vida i sortí a lluitar per a la reconquesta de les llibertats perdudes.

L'esperit patriòtic, aquest esperit que en tot temps és i ha estat l'orgull de la nostra terra, tornà a mostrar-se tan viu com abans ja havia estat. Adquirí de nou el braó

i la força que havia perdut amb lluites i desfetes. Fou escampat arreu per boca de les personalitats que s'avençaren al poble en el redreçament nacional de Catalunya.

La veu d'aquells grans homes es feu sentir a tothom. La fe d'aquelles paraules, sinceríssimes, fou traspasada als qui les escoltaren, i poc a poc—un segle!—anà prenent en el cor dels catalans la guspira del nou foc que es començava.

I de família a família, de generació en generació, ha anat passant aquest sentiment, un xic sentimental però verídica, un xic romàntic però honrat. Es el sentiment en lluita aferrissada amb aquella gent que nega a la nostra causa el ressorgiment que de molt temps ençà s'ha anat fent més manifest i que ha brotat dels homes capdavanters de la política, en el seu constant contacte amb el poble.

Aquest s'ha despertat de l'estat que pot dir-se'n catalèptic i ha emprès un ampli moviment de reconquesta, fins a arribar a l'actualitat.

Mercès a l'esforç admirable d'aquells abnegats polítics de 1833 la causa catalanista anà lligada per complet amb la voluntat del poble.

El renaixement català no ha estat obra de dies. Fa cent anys que començà, però no s'ha arribat a veure la total renaixença.

Pensem avui, dediquem un record als eminents patriotes, els precursors del catalanisme i en ells trobarem l'exemple. I assessorats amb llur record, podrem emprendre el camí del pervindre, on hi trobarem el terreny on desenvolupar la nostra tasca catalanista i patriòtica.

R. B. A.

Homenatge a Aribau

Es cap a la tardor. Per arreu es senten crits de joia. Riades de gent s'extenen al llarg del camí. Canten amb patent mostra d'alegria, de felicitat. Els uns van desgranant una cançó hermosa, encisadora, que es pot puntejar, és una sardana; d'altres fan sortir de sos llavis la tonada de un cant patriòtic; els de més lluny, els que tanquen la riuada humana cantant una cançó d'enyorament, d'amor, i dolça a l'alba del desvetllar; són els germans que viuen fora de la nostra pàtria i ara hi tornen per assistir a la festa tot cantant "L'emigrant". La natura com si volgués completar la jornada, satura la tardor amb l'atractiu bell temps que quan ens ofrena la primavera. La nit comença a estendre el seu mantell i els cants van perdent-se poc a poc, fins a acabar-se per a deixar brindar el repòs, i reem-

prendre altra volta a l'endemà, a la festa, la seva alegria.

Es de nit i el silenci complet, quan es sent un ehor que canta la cançó dels segadors, cançó envellida però que sempre reviurà en els nostres cors per enderrocar ultratges i esclavatges. La cançó és cantada pels mateixos segadors que amb la falç al puny com a disposats a tallar la garba engroixeixen el grup.

On va tanta munió de gent joiosa? Tots ells oprimits els cors de fe i acèrrims catalanistes caminen fins arribar a la fita, símbol del catalanisme, per a honorar a aquell que en un moment d'inspiració, d'encert, sabé un dia sostraure de l'abandó, de l'oblit i fer renaixer a l'esperit del català, la parla nostra, la millor del món. Van a retre homenatge a l'impulsador de la llengua catalana a Bonaventura Carles Aribau, aquest poeta amorós a qui devem tots nosaltres el desvetllament del poble, perquè Aribau sols li bastà escriure "Oda a la Pàtria" per a fer batallar a l'esperit dels fills d'aquesta terra tots aquells batecs, totes aquelles inquietuds que necessita el poble oprimit quan es rebela contra les iniquitats dels opressors. "Oda a la Pàtria" és la poesia, millor dit el cant nostre, que reflexa l'ànima noble, obcecada per les llibertats de la terra que ens ha vist néixer. Un cant a la pàtria, un cant a les excel·lències, virtuts, glòries i a les històries nostres, a les costums, als camps tan rics i plens, al poble inquiet, treballador, tot això bé a dir-nos la poesia d'Aribau.

Homenatge al seu autor! Si, homenatge al que devem els avenços de la causa nostra, però no oblidem a un nom, just mereixedor també d'un respectuós homenatge: Ramon Lull, que igualment correspon ésser grat a la memòria dels catalans, perquè ell en fou el plasador de la llengua nostra.

Avui, la Joventut de Foment seguint recte el seu caire nacionalista va a celebrar la festa de la renaixença, en el primer centenari, dins d'una festa simpàtica que no s'ha exclòs el sentiment patriòtic, punt bàsic que ensalça la voluntat catalana i que reflecta a la poesia i a la renaixença. Tots no hem de deixar passar la vetllada d'avui sense assistir-hi, per què la mateixa ens ha de servir per a manifestar-nos la unió espiritual i a l'agermanament de tots els fills — no els borts! — de la Catalunya, si volem veure-la i fer-la tal com la somniem: rica i plena com diu la cançó dels segadors...

J. AYMARÍ BATLLE

Figures de la Renaixença

N'Antoni de Bofarull i de Brocà

Per tal de portar el nostre modest concurs al festeig del primer centenari de la Renaixença catalana que per avui ha organitzat la nostra Joventut, hem escollit, sense apartar-nos del caire de la festa, parlar d'una manera particular del gran compatriota reusenc N'Antoni de Bofarull i de Brocà.

En el que va d'any, la gairebé totalitat de les ciutats catalanes han commemorat, amb actes ben iguals, el primer centenari de la Renaixença Catalana, i ha estat punt obligat el retre el màxim honor al que fou la pedra de toc, la immortal poesia "L'Oda a la Pàtria" d'En Bonaventura Carles Aribau.

En aquestes festes commemoratives, doncs, gairebé tan solts es parla d'Aribau. No ens proposem pas, volguer ennuvolat—res més lluny del nostre pensament—el nom del l'autor que l'ha fet immortal el seu poema, puix que Aribau, encara que poc catalanista, tingué la sort de què el seu esperit l'inspirés aquell sentiment que tenia d'ésser el que fes despertar les lletres catalanes de la llarga somnolència en què es trobaven. El fet aquest, és prou per a que venerem Aribau.

Aribau llançà la pedra i altres feren l'obra; perquè no recordar-los, doncs? Per això ens proposem parlar del nostre Bofarull que tan injustament se l'oblida, i que fou un dels constructors més decidits de la nostra renaixença.

"Home actiu i decidit, català entusiasta, és sense cap mena de dubte dels qui més treballaren en la gran empresa de la restauració del nostre idioma. Ell fou dels qui posaren més amor i més gran esforç en la renovació dels Jocs Florals, l'any 1859, als quals devem l'èxit no solament literari sinó també polític de les reivindicacions de Catalunya." ("Lectura Popular" - "El darrer català"). Amb prou eloqüència diu aquesta nota el que nosaltres volguem dir de Bofarull.

Al despertar-se el sentiment català arran de la publicació de l'Oda a la pàtria (24 agost 1833), el nostre compatriota tot seguit se'n sentí contagià, sentint-ne una veritable folia i formant-se unes il·lusions que poc es podia pensar que arribessin a la més plena realització. Amor a aquest neguit pel desenvolupament del nostre idioma, fou l'acoplar en un volum les millors

poesies dels poetes d'aquell temps i que publicà sota el títol d'"Els Trobadors nous". El fet aquest, tingué la virtut d'esperonar els nostres homes a treballar de ferm, amb fe vers el futur i entusiasme per a realitzar allò mig sepult, i això feu el miracle de què s'arribés a la restauració dels Jocs Florals, el que tingué lloc a Barcelona l'any 1859, i que avui n'és orgull per Catalunya aquest certamen que des d'aquella data es ve celebrant anualment.

Per a donar una petita idea del que feu Bofarull pels Jocs Florals, basta dir que al primer any de la restauració dels mateixos, fou mantenedor o primer secretari, llegint una memòria que és tot una peça d'història farcida d'imatges evocadores de fets passats. "No hi hagut poble sobre la terra — comença dient Bofarull en la seva memòria — que, per a enrobustir lo que se diu son present, no haja mirat sempre a dos punts extrems i cardinals, dels quals rep ell la vida: al passat, y al futur; de allí ahont vé: allí ahont va." Encertat estigué en aquests mots. Tot poble que es troba en període de decaïment i reülla d'on vé, forçosament anirà abandonant aquell estat de lassitud en què viu i tornar a ésser, sinó allò que fou, un poble que viu i progressa.

I així passà. Els homes que iniciaren la nostra renaixença girant l'ullada cap a l'avior, se'n sentiren hereus d'aquella gloriosa Catalunya, jurant-se rehabilitar-la, dignificar-la, enriquir-la, fer-la gran i gaudi d'aquell prestigi que en altres temps assolí; i poc podien capir que d'aquell esforç en sortís el fruit que avui enriqueix la nostra terra. I aquí ens plau recordar el final de la susdita memòria de Bofarull: "Vina, donchs, bona llavor: la terra està llaurada y ja te espera; vina a fecundar-la; y si la constància pot ésser bon cultiu, tingam constància, cultivem-la tots, y ja veureu com, en son temps y en son dia, donarà fruit!" 74 anys han passat; però, ara, collita plena.

Bofarull prengué part com a concursant en la majoria dels Jocs Florals del seu temps; tenia el defecte, però, de compondre els versos llurs farcits d'història, el que malograva bona part de les seves composicions. Amb tot, arribà a guanyar tres premis extraordinaris i set accésits.

A més d'ésser mantenedor dels Jocs Florals en 1859, ho fou també en 1876, 1883 i 1884 i president en 1865.

L'obra, però, que es veu més el canvi d'esperit catalanista de Bofa-

rull, és en la seva novella històrica "L'orfaneta de Menargues o Catalunya agonitzant"; novella bellíssima, en la qual hi sap lligar d'una manera senzilla, però mestri-vola, la novella de caire místic amb les turbulències d'aquell temps de la fi dels comtes-reis catalans, descrivint-nos ben ajustadament el període de la dissort del malahurat comte Jaume d'Urgell i el principi del regnat de la dinastia castellana en el Ferran d'Antequera. I heus ací un altre dels mèrits de l'illustre reusenc, puix que aquesta novella històrica fou la primera que es publicà en català, des de la renaixença.

Altra obra seva, potser la millor, és "Costums que es perden i records que fugen" (Reus de 1820 a 1840), obra escrita sense cap esforç literari però sí amb tot l'amor de reusenc i amb tot el tendriment del seu cor.

Bofarull acabà els seus dies en l'any 1892, i Catalunya el plorà. Plorà a aquell gran reusenc que amb el seu geni donà glòria a la seva ciutat nadiua; però Reus, quelcom desagraïda, no ha tingut ni el pensar de dedicar a un carrer el nom de l'eximí compatrietà.

Les lletres catalanes no obliden el seu cantor. En els Jocs Florals d'aquell any (1892) el col·locà al mig de l'estrada presidencial, un pedestal damunt del qual s'hi col·locà un bust de Bofarull. Es trobava present a l'acte una comissió de l'Ajuntament de Reus la qual anava precedida dels seus macers.

El president del consistori florallesc, senyor Ramon Picó i Campamar pronuncià el discurs de ritual, del que no volem deixar de reproduir el paràgraf que dedicà al nostre home: "N'Anton de Bofarull, aquell bon fill de Catalunya, aquell que l'amà sempre amb el candor de l'infant y a la vegada amb tot l'entusiasme del jove de vint anys; aquell que fou un dels primers que aixecaren lo sant estandart de nostra renaixença literària; aquell de qui pot dirse que, fidel a son llinatge, fou sa vida una vida tota de lluita y de combat en defensa de sa pàtria, ha mort com moren los bons. Va trobarlo la mort vestit de totes armes, dret i despert custodiant lo tresor de l'antich Casal d'Aragó; va trobarlo ab l'espasa a la mà guardant los llibres sagrats de la Pàtria y ab l'espasa a la mà va morir lo capdill brau y fidel fins a l'hora darrera de la seva vida."

Acabat el seu discurs, el president, avançant cap al bust, col·locà damunt la testa de Bofarull, una

corona de lloer, pronunciant el següent elogi fúnebre:

"En nom de la Llengua Catalana que un dia, com l'Orfaneta de Menargues, anava pobre y desvalguda de poble en poble y per places y carrers fins que ell i els pochs companys que l'ajudaren, ab los Jochs Florals hont l'aculliren, li donaren una llar santa y honrada hont refeta y ennoblida ab l'escalf de la família trobàs més endavant, no un jove enamorat, sinó tot un exèrcit, tot un aixam d'adadors entusiastes..."

En nom de la Pàtria Catalana que sempre tingué en ell un custodi fidel de sos llibres sagrats, un narrador entusiasta de ses gestes immortals, un paladí defensor de son nom y la seua honra...

En nom de l'Host Catalanista, en nom del Jovent de Catalunya a qui va donar lo primer aplech de poesies de trobadors moderns, la primera novela històrica de nostre renaixement y uns Anals ahont pogués llegir y apendre lo que la Història oficial que se ensenya a les escoles té encàrrech de no dir...

Lo Consistori dels Jochs Florals té avuy l'honra de oferir una corona de lloer a la memòria de N'Anton de Bofarull, que ha deixat aquesta vall trista y escura per passar a més alta y millor vida y ser desde avuy y pera sempre una estrella resplendent en lo cel de la nostra pàtria, ahont ja en brillant tant que desde açí baix les veyem que fan com una via làctea, com un camí de llum que'ns guia vers la suspirada terra de promisió."

Després d'aquesta oració fúnebre, res més ens cap dir. Sí tan sols com Bofarull en la seva poesia "La Llengua Catalana".

Cridàu, sí, donchs, heralts: "Pas,
[que ja torna!"]
Cantàu, nos trobadors al so de
[l'arpa.
No es morta, nó, la que tants corts
[alenta;
may morirà la llengua catalana!

Jor

SALO KURSAAL - Tel. 157 R

LOCAL DE LES MÀXIMES COMODITATS

EXTRAORDINARI PROGRAMA per avui diumenge, tarda i nit

Reestrena del triomf definitiu de l'any de la famosa marca PARAMONT **El Hombre y el Monstruo**

Creació del formidable galan FREDERIC MARCH - Pel·lícula dialogada en espanyol

Els dibuixos animats i sonors **A BAILAR AMIGOS**

Èxit dels èxits, la gran star CLARA BOW en

SANGRE ROJA

Producció FOX - De nou conquesta la pantalla CLARA BOW, amb el seu paper de DINAMITA perdició dels homes i enveja de totes les dones.

Noticiari

*** Per tal de dedicar el present número a la commemoració del primer Centenari de la Renaixença Catalana, ens veiem precisats a ajornar la publicació d'alguns treballs, als autors dels quals preguem ens perdonin el retard en veure'ls publicats.

Senyora:

Quan desesperi de trobar el color o la qualitat de llana que a vostè convingui, visiti la casa Correig, que segurament allí ho trobarà.

*** Avui anuncia el Saló Kursaal la projecció de la darrera pel·lícula parlada de la bella actriu Clara Bow, la primera cinta en la que aquesta actriu desempenya un rol dramàtic.

Es reestrenarà també la interessant producció de misteri i emoció titulada "El hombre i el monstruo" que tan va agradar al públic en ocasió de la seva estrena a la nostra ciutat.

Com és costum en els programes del Kursaal, no hi mancaran els dibuixos animats i sonors.

*** L'Ateneu de Tarragona, per iniciativa de la seva secció de Lletres, es proposa publicar pròximament la convocatòria per a la celebració d'uns Jocs Florals.

*** Els Follets de Catalunya (Secció Infantil de Palestra) efectuaran avui llur segona sortida, passant el dia a les veïnes platges de Salou.

*** A l'Escorxador públic ahir s'hi sacrificaren 13 moltons amb una pes total de 176'400 quilos, 3 anyells amb 39'400, 7 vedelles amb 868'400, 4 lletons i bestiar cabrum amb 14'800 i 6 pores amb 456.

Pere Cavallé i Pi

Ex-alumne intern i ex-metge de guàrdia, per oposició, de Toco-Ginecologia, de l'Hospital Clínic de Barcelona.

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consulta: de 10 a 12 matí i de 3 a 6 tarda

Raval alt Jesús, 50, entresol-Tel. 9 X

REUS

*** Han tornat a reprendre's els treballs per a la construcció del ferrocarril de Val de Zafan, en el tros comprès entre Amposta i Sant Carles.

*** La producció de fruites a la vall de l'Ebre no serà tan abundosa i de tan bona qualitat com s'esperava a causa dels pugons i de la mosca dels fruiters.

Sánchez Romate Hnos. JEREZ

CASA A LONDRES

75 tipus de vins

10 tipus de conyac

Marca exigida pels bons bevadors d'arreu del món. La preferida al buffet de la Cambra dels Lords Anglesos.

Paladejant el conyac N. P. U. (1850) hom reconeix que no admet comparacions.

*** Fruit de l'excitació que les campanyes extremistes han produït entre els pagesos d'Urgell, hi ha hagut una manifestació a Bellvis per impedir que es pagués el cànon convingut a la Societat del Canal d'Urgell. La guàrdia civil ha tingut necessitat d'intervenir, suavitzant amb penes i treballs l'excitació dels pagesos.

Joventut de Foment N. R.

Avui diumenge, 9 juliol

Nit, a les 10

Vetllada en Commemoració al Primer Centenari de la Renaixença Catalana

Recitals pels joves Josep Aimamí, Pere Català, Jaume Llauradó i Pau Sans.

Parlaments pels senyors Joan Vidiella, Josep Borràs, Pere Cavaller i el diputat al Parlament

J. PUIG I FERRATER

*** Nostre confrare "Heraldo de Reus" ha ajornat fins al proper dijous la publicació del número d'avui degut al seu caràcter d'extraordinari. Constarà d'un centenar de planes en paper "couché" i nombroses fotografies de les passades Exposicions i Festa Major.

Bernardo Alfageme

Primera marca Espanyola de Conserves de Peix.

Representant-Dipositari per tota la província

B. VIDAL

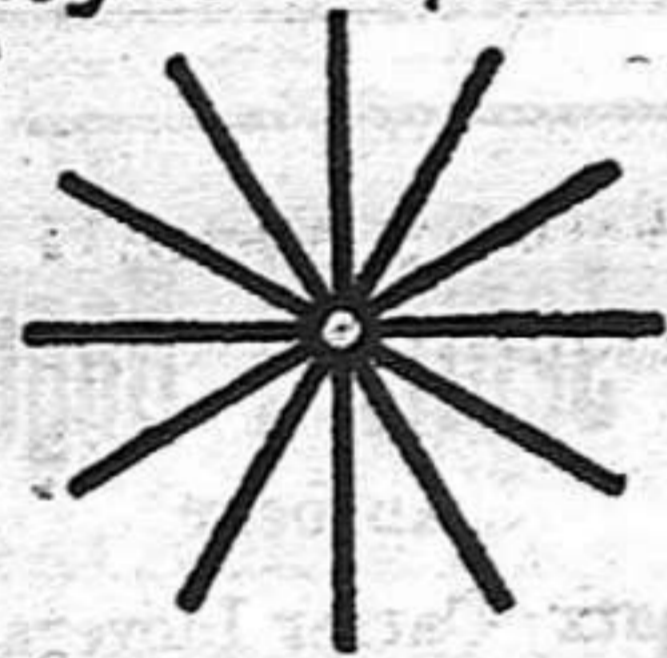
Apodaca núm. 36 Telèfon 637

TARRAGONA

*** Per als dies 15 i 16 de l'actual està convocat a Barcelona un Congrés extraordinari de la Unió Socialista de Catalunya i Federació Socialista Catalana (P. S. O. E.) per tal de ratificar l'acord de fusió d'ambdós organismes socialistes catalans.

*** El pròxim dilluns tindrà lloc l'elecció del president del Tribunal Suprem.

Te mal de cap?
Provi en cada ull per separat quines son les ratlles mes negres d'aquesta estrella

si en veu unes de mes negres que les altres, vostè té astigmatisme. Fàcil graduar la vista i amb unes bones ulleres evitarà el mal de cap.

Visitin's

SALAS optic
Antiga "CRUZ ROJA"
Monterols 3

*** A Sant Feliu de Guíxols s'ha calat foc a la fàbrica de taps de suro que hi ha al número 108 del carrer Algavora, propietat del senyor Silveri Joan Costa. Les pèrdues es calculen en unes 21.000 pessetes. La fàbrica estava assegurada.

Tintoreria "La Ràpida"

Senyora: La higiene li recomana aquesta casa que li entregará els encàrrecs al dia. Dols en 4 hores Carrer Jesús, 19. - Tel. 486-X

*** L'Ajuntament de Valls anuncia la subhasta de l'edifici destinat a les escoles del grup escolar que construeix el Municipi amb subvenció de l'Estat.

LITINOIDES SERRA

La millor aigua de taula

Capsa popular amb sis bossetes: **65 CENTIMS**

El procediment nou, mecànic, per a la fabricació d'aquestes bossetes, assegura la

Dosificació perfecta dels components.

Inalterabilitat absoluta del producte

Beveu l'aigua obtinguda amb LITINOIDES SERRA, SEMPRE IGUAL, SEMPRE AGRADABLE, apagareu la sed i evitareu els transtorns que ocasionen en el vostre organisme l'àcid úric i les males digestions, i totes les molèsties que provenen de les malalties dels ronyons, fetge i bufeta.

Capsa popular amb sis bossetes: **65 CENTIMS**

*** Diuen de Tortosa que a conseqüència de les freqüents i copioses pluges primaverals, els "aigua molls" flueixen abundosa quantitat d'aigua en el Pla de Roses, Mianes i altres, inundant aquelles riques hortes i causant importants perjudicis als agricultors.

SALAREUS

EQUIPS SONORS DE PRIMER ORDRE

Programa per avui tarda i nit

Els problemes dels fills presentat amb un realisme assombrós. Marcs, esposes, filles i promeses. Es el film més valent que s'ha fet! Joves i noies, abans de decidir la vostra unió, vegeu aquesta pel·lícula:

SEMILLA

interpretada per un extens repartiment de les més destacades figures cinematogràfiques

—Què prefereixen? Joventut i amor o un milió de dòlars? Es decideix en:

LA URRACA

creació i consagració de la gran actriu May Rabsou.

—Una cinta còmica de les més divertides.

*** Segons dades subministrades per la Inspecció Central d'Intervenció i Proveïments, l'exportació total d'oli d'oliva en els quatre primers mesos d'aquest any ha estat de 17.143.429 quilògrams, contra 27.389.483 quilògrams en igual període de l'any anterior.

L'ESCUT DE REUS

SASTRERIA I GÈNERES DE PUNT

Rebudes les novetats

de la temporada.

Trajos bona qualitat a 125 pessetes

Extens assortit en gèneres de punt a preus econòmics.

Monterols, 4 i 6 REUS

*** Han començat a Santa Bàrbara les operacions del batre, i malgrat que la generalitat dels agricultors l'efectuen pel procediment antic de rodets, són molts ja els que la verifiquen amb modernes màquines trilladores.

*** Ha mort la bondadosa senyora Elissa Solanelles Aragonès, vídua de Pere Pujol Minguell, l'enterrament de la qual tindrà lloc aquest matí, a un quart d'onze, i sortirà de la casa mortuòria Raval alt de Jesús, 22.

Adrecem nostre sentit pèsam als familiars de la traspassada, especialment al seu fill Pere i al seu futur gendre Francesc Bonafont, ambdós volguts amics nostres.

Olis de les millors marques a preus limitats

AUTO-RECANVIS

Sant Joan, 19 Tel. 202 R

*** El proper diumenge dia 16 de l'actual, començarà la temporada de festes a "Foment de Salou" amb la celebració de lluïts balls, tarda i nit, qual execució, com la de tots els de la temporada, ha estat confiada a la reputada Orquestrina "The Happy-Jazz", d'aquesta ciutat.

Sabem que hi ha molt d'entusiasme per part de la Comissió de festes de dita entitat, per tal de proporcionar una selecció de diversions i esbarjos als seus socis i a la distingida colònia estiuejant que cada any honoren els mateixos amb llur assistència, convertint la Sala d'actes del popular Casino, en el punt de reunió del més selecte de la nostra societat.

"La Humanitat"

DIARI DEL MATI. - Sortirà el dia 9

Subscripcions, venda i repart

B. MONTSERRAT

Quiosc Plaça Catalunya.

*** L'alcalde de la Selva, per tal que pogués fer-se el trasllat a l'Institut Pere Mata, de Reus, del veí Josep Maria Baguet ha interressat l'auxili de la guàrdia civil per tal de protegir al funcionari municipal que ha tingut d'efectuar la conducció.

*** El governador ha manifestat als periodistes que havia rebut notícies de què a Calafell i a la comarca de Gandsa alguns parcers s'emportaven a les seves cases no solament les garbes que els corresponen sinó també les que corresponen als propietaris, per no tenir cap conflicte pendent ni formulada cap reclamació.

Ha afegit que havia circulat ordres a la guàrdia civil per a que actuï enèrgicament amb el fi de què siguin restituïdes les garbes que no corresponguin als parcers als seus legítims propietaris.

DINTRE POC

GEL CRISTALLS

en blocs de 25 quilos

especialitat de la fàbrica de gel

"LA SUÏZA"

de Josep Ornos Soler.

*** L'Ajuntament d'Oviedo ha rebut una carta de "Miss Europa", en la qual diu que és el seu desig passar cinc dies a aquella capital sempre que se li assegurin 1.000 pessetes diàries, despeses de viatges i estada en un hotel de primera classe per a ella i quatre persones que l'acompanyen. També posa com a condició se li entregui el 25 per 100 de l'ingrés total dels festivals que s'organitzin a base d'ella.

Sembla que l'alcalde d'Oviedo li ha contestat dient-li que actualment aquella ciutat té molts obrers en atur forçós, i l'Ajuntament no pot invertir milers de pessetes en donar-se el gust d'admirar la bellesa de "Miss Europa", que reconeix i admira.

Senyora:

Quan desesperi de trobar el color o la qualitat de llana que a vostè convingui, visiti la casa Correig, que segurament allí ho trobarà.

*** A conseqüència de les averiguacions policiaques, el jutge de Pola de Lena ha ordenat l'ingrés a la presó, processat i incomunicat, del director del Banc Espanyol de Crèdit d'aquella localitat, senyor Serrando Fresno.

Sembla que no hi hagué atracament. Tot ha estat una comèdia del director de la sucursal amb el fi de justificar determinat descobert a la caixa.

Mútua General de Segurs

ACCIDENTS DE TOTA CLASSE MORT - INCENDI

Delegat del partit de Reus:

ANTONI BORRELL Raval alt de Jesús, 40 - Telèfon 172

*** Ha estat nomenat inspector provincial de Sanitat interí el senyor Francesc de P. Folch.

ESPECÍFICS DE TOTS ELS PAÏSOS

Farmàcia Serra del Dr. Ornos

Raval Sta. Anna, 80 - Telèfon 8 - REUS

BANYS DE SALOU

HA QUEDAT INAUGURADA LA TEMPORADA

Radioients

Volen tenir el vostre aparell en condicions, evitar avaries, sorolls i paràsits? ESTUDI RADIO, servit per personal de Telègrafs, vos ho remeiarà.

Carrer de Rosich, 5 — REUS

Josep Andreu Abelló

ADVOCAT

dels Col·legis de Reus i de Tarragona.

Estadi: Sant Joan, 7, entresol.

Telèfon 63 B.

REUS

Manuel Palmada

Raval alt Jesús, 35.-Telèfon 86

Avisa als seus clients que dintre pocs dies deixarà de regalar les ja famoses SUMADORES per estar acabant el fort Stok que per dit motiu va comprar

Banc Urquijo Català

AGENCIA DE REUS

Negociem els cupons de venciment corrent el líquid dels quals ens sigui conegut.

OPERACIONS DE BERSA
DESCOMpte DE CUPONS
DIPOSIT DE VALORS

Banc Urquijo Català

Ferrocarril de Reus a Salou SERVEI DE TRENS

que regirà des del 9 juliol 1933
PER A LA TEMPORADA DE BANYS

SORTIDES REUS	SORTIDES SALOU
7'50	8'55
9'50	10'30
11'15	12'30
15'—	15'55
16'40	18'35
19'20	20'—

Extraordinaris en dies festius

5'15	5'50
6'30	7'5
8'50	11'20
12'25	13'—
14'30	15'5
15'50	18'—

CERVESES DAMM

Estrella Daurada

(especial extra)

Bock D A M M

(cervesa negra)

Pilsen (xibeca)

(etiqueta roja)

Exigiu-la arreu!...

Pagareu el mateix!...

J. Sentís i Nogués

ADVOCAT

Despatx: Carrer Llovera, 19 entresol. Telèfon 46 B.

Sucre de Maduixes

PURGANT IDEAL

Servei d'òmnibus entre Reus i Salou

Dies feiners

Sortides de Reus (Davant Hotel Londres)	Sortides de Salou (Restaurant Planas)
a les 7'50	a les 8'35
" " 10'10	" " 12'10
" " 13'05	" " 14'45
" " 15'30	" " 16'—
" " 16'40	" " 18'15
" " 19'05	" " 19'45

Extraordinaris dies festius

(A partir del dia 9 de juliol)

Sortides de Reus	Sortides de Salou
a les 8'30	a les 8'50
" " 9'—	" " 9'20
" " 9'30	" " 9'50
" " 10'—	" " 11'50
" " 10'30	" " 12'20
" " 12'30	" " 13'30
" " 13'05	" " 14'30
" " 14'50	" " 15'10
" " 15'—	" " 15'30
" " 15'50	" " 17'15
" " 16'10	" " 18'15
" " 18'—	" " 19'—
" " 18'40	" " 19'45

Magatzems LA FLECA

PERFUMERIA : : BISUTERIA
QUINCALLA : : JUGUETS
DIPOSIT A. G. P.

PAPERS DE TOTES CLASSES I MANIPULATS

CARRER ALEUS, 1 - TELÈFON 566

REUS

Fustes Abelló

Pi i Margall, 4

REUS

Una frase

que és un

axioma

Vesteixi's a

Magatzems EL SOL

i coneixerà la

millor Sastreria

MAGATZEMS EL SOL

SASTRERIA : - : CONFECCIONS : - : GORRISTERIA : - : CAMISERIA : - : MOBLES
Raval Santa Anna, 23 al 27 - Tel. 547 R - REUS

Vi selecte de la Conca del Gaià

Si voleu beure vi pur, tal com surt del Celler del Sindicat Agrícola de Vilarodona, demaneu-lo als següents establiments: MAGI MARTI, Llovera, 53; H. MARINE, P. Prim, 1; COLMADO MADICO, C. Monterols; DROGUERIA PINYOL, P. República, Tel. 112; JOAQUIM SUGRANYES, Pi i Margall, 3; S. SORONELLAS, P. Hèrcules; EMILI CAPDEVILA, Sant Pancràs; CENTRE NATURA, R. A. Jesús, que us el serviran en garrafes de 4 i 8 litres prescintades pel Sindicat, i al preu de 55 cèntims litre.

Automobilistes!

L'economitzador de gasolina ESTALVI és de nova invenció i està patentat a tot el món.

Garantitzem que ESTALVI economitza un mínim d'un 20 a un 30 per cent de gasolina, augmentant el rendiment normal del motor.

El seu cost és reduït.

Representant a REUS:

P. Pelegrí Lladó

Agent Oficial FORD. Plaça Catalunya, 2

Qui vos facilitarà sense compromís de cap mena aparell per a prova. Demani'l avui mateix i obtindrà un considerable estalvi de gasolina i en reparacions, car ESTALVI elimina també la carbonilla incrustada a la culata del motor.

Jaume Roig i Padró

MEDICINA GENERAL I DE LA INFÀNCIA

Visita de 4 a 6.

Major, 3, pral. — Telèfon 339.

Tocineria de Miquel Balart

CARRER DE JESÚS, 16

Embutits de totes classes.

Especialitat en els encàrrecs.

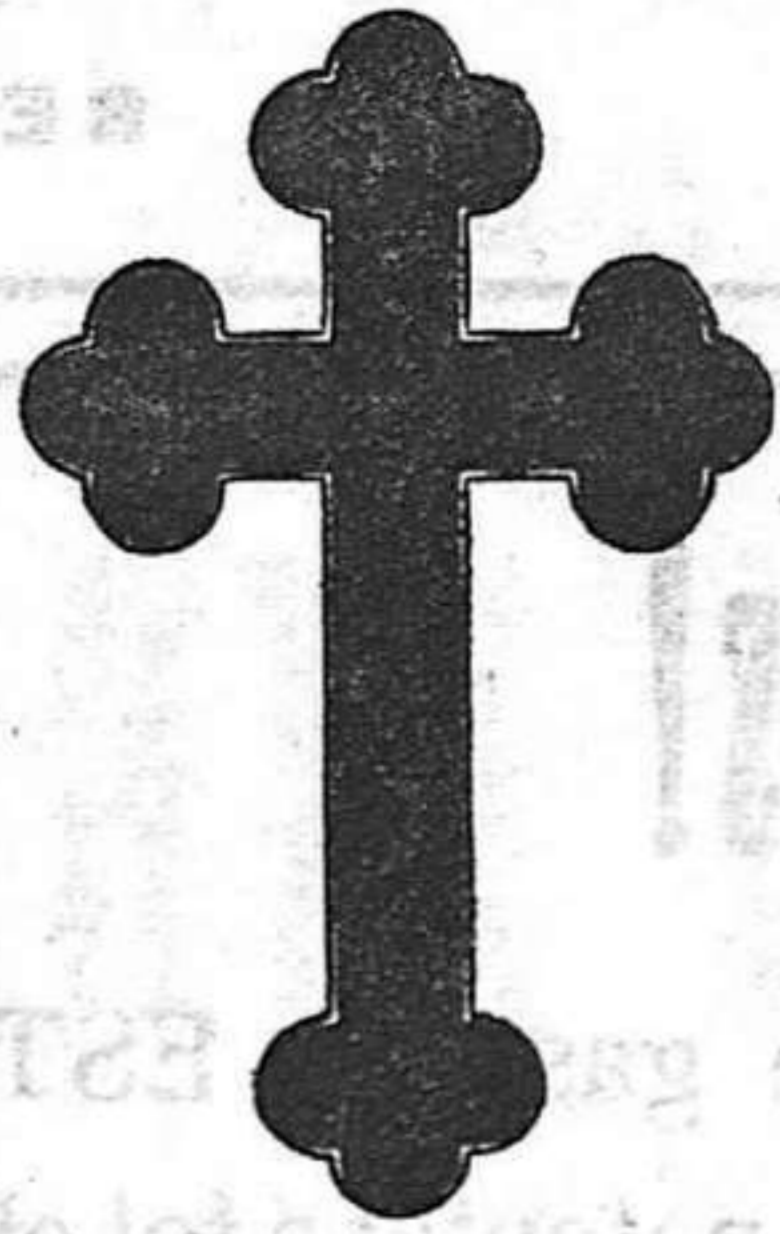
ANTIGA CASA PADRENY-Confiteria

CARRER SOL I ORTEGA 15 - TELEFON NUM. 102 - REUS

PANELLETS i MASSAPANS DE GEMA

Premiats amb Diploma d'Honor, Medalla d'Or i Creu en l'Exposició de Liège (Bèlgica) 1926

Diploma de Gran Premi, Medalla d'Or i Creu en l'Exposició de Roma 1926-27

Elissa Solanellas Aragonès

Vídua de Pere Pujol Minguell

TERESIANA FRANCISCANA

Ha mort havent rebut els Auxilis Espirituals i la Benedicció Apostòlica

(E. P. R.)

Els seus fills Maria-Dolors, Elissa, Pere, Francesca, i Maria Angela, germà, cunyats, nebots i demés família i el jove Francese Bonafont, us preguen una oració per l'ànima de la finada i que us serviu assistir avui a un quart d'onze del matí a la casa mortuòria, Raval Alt de Jesús, 22, per tal d'acompanyar-la a la Prioral de Sant Pere i d'allí a la Plaça Catalunya on s'acomiarà el dol. El proper dimarts, dia 11, a les 9 del matí tindran lloc els funerals per a l'etern descans de l'ànima de la difunta a la mateixa església, despedint-se el dol en el mateix temple.

Reus 9 de Juliol de 1933.

No es convida particularment.

*** A la terrassa del Gran Cafè-Restaurant de París, tindrà lloc com de costum aquest migdia, un selecte concert-vermut pel notable conjunt de corda que dirigeix el mestre Subietes, interpretant el següent escollit programa:

"Sheo the Hoodoo away" (fox), Snyles; "Cavalleria Rusticana" (fantasia), Mascagni; "Una canción, un beso, una mujer" (rumba), Stolz; "La Virgen Morena" (romança) Gronet; "Agua, Azucarillos y Aguardiente" (selecció), Chueca; "Diosa y Gitana" (pas-doble), Terrés.

Autobusos Reus

SERVEI DE MASOS

Horari

MISERICORDIA (Sort. Pl. Prim)

Sortides: 8'15, 13'20, 14'35 i 19'15

ROQUIS (Sort. R. B. Jesús-font)

Sortides: 8'10, 13'10, 14'30 i 20'20

PEDRA ESTELA (Sort. Pl. Prim)

Sortides: 8'45, 13'05, 14'55 i 19'45

*** Ans d'anit fou assassinat a Barcelona Francese Llagostera Farré, vocal obrer del Jurat mixt del ram de construcció.

Enric Darnell Martí

ADVOCAT

ha traslladat el seu despatx
el carrer Major, 3, 1.r-Tel. 339

*** Ahir a la matinada s'intentà volar el viaducte de Valldaroca per mitjà d'una bomba de gran potència.

*** Diuen de Moscou que el vice-president del Comitè de Comissaris del Poble, Skrypnik, es suïcidà abans d'ahir.

Libreria Nacional i Estrangera

Tots els llibres en tots els idiomes

Oferim un servei de vendes a terminis

Raval Santa Anna, 20, REUS - Telèfon 419 P.

*** A Barcelona, en un pou registre de la Companyia d'Aigües feu ans d'anit explosió un artefacte que causà danys d'importància.

Joventut de Foment N.R.

Es convoca reunió general ordinària per al proper dimarts, dia 11, a les deu de la nit, de primera convocatòria i de segona mitja hora després.

Ordre del dia

Aprovació de l'acta anterior.

Aprovació de comptes.

Dimissió de tres vocals.

Assumptes generals.

La Secció Biblioteca donarà compte de la seva gestió i de l'estat de comptes.

Reus, 4 de juliol de 1933.—Per A. del C. D.—El Secretari.

Secció oficial

ALCALDIA DE REUS

En compliment de l'acord adoptat en sessió celebrada el dia 30 del passat mes de juny per l'Ajuntament d'aquesta ciutat, es fa públic que ha estat prorrogat per vint

dies més el termini fixat per a la presentació de projectes d'instal·lació depuradora de les aigües residuals d'aquesta Ciutat el qual en mèrits del primer edicte que es publicà anunciant el concurs finia el 15 de juliol corrent. Per tant, els vint dies concedits com a pròrroga començaran a comptar-se el dia 17, del mateix mes, que és el següent dia hàbil a l'abans esmentat.

Reus, 8 de juliol de 1933.—L'alcalde, E. Cavaller.

Vida Corporativa

COOPERATIVA POPULAR DE FLUID ELECTRIC

Fa unes setmanes que invitats per la Comissió Organitzadora de la Cooperativa Elèctrica, de Tortosa, donaren a la sala d'actes del seu "Ateneu", una conferència sobre organització de cooperatives i el seu aspecte econòmic, els nostres companys de Consell, senyors Manuel Guillament Mir, Director Tècnic i Eladi Bergadà i Porta, Secretari, respectivament de la nostra Cooperativa els quals foren objecte de les més cordials atencions.

L'entusiasme que desvetllà aquestes conferències fou cosa palesa i notable, dones ha estat ja constituïda la junta que ha de portar a terme l'obra iniciada.

Dita Junta ens acaba de comunicar, que acompanyada d'uns cinquanta socis, en autocars arribaran avui al migdia per dedicar una visita a la nostra Cooperativa.

Aquest Consell d'Administració

tindrà com a alt honor d'atendre degudament als seus hostes, als quals procurarà fer agradable la seva estada a la nostra ciutat, la qual tantes mostres de simpatia ha meregut dels ciutadans tortosins, als quals des d'aquell lloc donem la benvinguda més cordial.

Molt recomanem als nostres consocios que avui a dos quarts de quatre de la tarda facin acte de presència a la Cooperativa per tal d'honorar als nostres visitants.

CENTRE DE LECTURA

A l'objecte d'arrendar el Cafè Bartrina, propietat del Centre de Lectura, pel present anunci queda obert concurs per tal de que puguin ésser presentades proposicions d'arrendament d'acord amb les condicions que es troben a Majordomia.

El termini d'admissió dels plecs, els quals deuen ésser dirigits a la Junta Directiva, finirà el dia 30 de l'actual.

Reus, 7 de juliol de 1933.—Per A. de la J. D.—El secretari, Pere Felip.

REGISTRE CIVIL

del dia 8 de juliol de 1933

NAIXEMENTS

Mercè Jornet Montanya.

DEFUNCIONS

Dolors Pinsard Martnez, 65 anys, 12.—Elisa Solanelles Aragonès, 62 anys, Raval A. Jesús, 22.

MATRIMONIS

Joan Antó Ibàñez amb Teresa Sumalla Castellà.

IMP. FOMENT